

Salt bé val una missa

Imatge de la façana del carrer Àngel Guimerà de Salt afectada pels aldarulls de la setmana passada Foto: LLUÍS SERRAT.

Els recents incidents al municipi de Salt posen de manifest una realitat tan diversa en la seva naturalesa com complexa en la seva gestió. Les accions d'incivisme i brots de violència vers l'espai públic i les forces policials són només la mostra visible, mediàtica i negativa d'un fenomen que arrossega una problemàtica amb derivades de diversa consideració. Aquestes qüestions adquireixen, també, certa rellevància, més quan la discussió dominant sembla centrar-se erròniament en una qüestió només immigratòria.

Certs factors determinen la proliferació de conductes col·lectives proclius a l'exercici de la violència en els territoris: la no integració, la marginalitat, la pèrdua de confiança i de referents, etc. Sense menystenir la seva

importància, juntament amb aquests elements hi ha factors que, en la nostra opinió, haurien d'incorporar-se en la discussió sobre aquest fenomen. La bona notícia, però, és que això pot tenir solució. Primer, la situació viscuda a Salt reflecteix un fet altament recurrent: un problema de risc d'exclusió social. La pèrdua de vincles i referents socials com a elements preventius de la debilitat i, per tant, del conflicte, ha entrat, de fa temps, en un estat de permanent precarietat: la inseguretat del nivell social, la incertesa respecte al futur dels mitjans de vida i un aclaparador sentiment de "no controlar el present" es combina amb una incapacitat de fer plans i actuar respecte a aquests. És en aquest nivell en què es fa necessari l'aplicació de metodologies transversals d'intervenció social que promoguin i canalitzin adequadament els problemes d'aquells grups socials. Cal afegir que el que pot semblar una massa amorfa d'individus descontrolats són grups ben coordinats, encara que no integrats. Segon, la gestió de la integració i de la pluralitat esdevé un element central del fenomen en societats tan diverses com les nostres. El desenvolupament de la capacitat integradora dels nostres municipis hauria de fer-se mitjançant el desenvolupament d'instruments que facilitin la cohesió dels diversos col·lectius, autòctons o no. La governança dels riscos d'exclusió social ha de ser vista com una qüestió d'elecció en les polítiques locals, autonòmiques i nacionals, i no un element de necessitat. És en espais comuns com les escoles, els centres sanitaris, els centres de culte, el carrer, etc. on aquesta gestió adquireix una major rellevància. La coresponsabilització d'aquests espais comuns, mitjançant la participació dels diferents col·lectius en el funcionament general dels municipis, incrementa la sensació de seguretat i, per tant, de pertinença.

Tercer, la participació dels cossos policials en la resolució de conflictes socials és

una qüestió sovint bandejada en el debat però de greus conseqüències per als que en són víctimes. Té a veure amb la percepció social dels agents policials, que acaben sent vistos més com a agents repressors que com a agents protectors. La insistència de les autoritats locals en polítiques quantitatives i no qualitatives no ajuda gaire a millorar aquesta imatge. És important dotar els cossos de seguretat de millores qualitatives, incrementant el seu paper preventiu. Per això, existeixen sistemes de qualitat policial i millora continua.

Quart, la voluntat i atreviment polític per endegar processos d'intervenció a través de mecanismes de generació de consens. En la mesura en què la governança local dels territoris requereix quelcom diferent de la simple votació que intenta –sovint, amb èxit– desviar l'atenció dels problemes reals, esdevé imprescindible una reorientació de les institucions que en la seva pràctica diària incorporin una visió integral de les problemàtiques que tracten. No n'hi ha prou de mirar d'atendre les necessitats puntuals dels grups socials i tractar-los de manera segmentada en relació amb l'àmbit més general en què es desenvolupen. Sovint, els conflictes socials comparteixen un desencís comú. Per això, com a París, Salt bé podria valdre una missa.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 22-01-2011 Pàgina 21

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/359888-salt-be-val-una-missa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mесOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mесOpini%C3%B3&utm_campaign=rss